

על ספרים וסופרים

הרב אלי גורפינקל

ספריו המהרא"ל במהדורות יסוד חדשה

בדורות האחרוניים התהדר העיון בספריו המחברה של מהרא"ל מפראג, והפך לנחלתם של חוגים רבים: חסידים, בעלי מוסר, ותלמידי בני המדרש הארץ-ישראלים הholככים בדרךו של הראייה קויק.¹ עם ריבוי הלומדים זכינו לדפוסים ולמהדורות חדשות, ביןיהם משובחות ביותר הכוללות מרアイ מקומות, השוואות למקבילות ומפתחות. ניתנו ציינו את מהדורות לונדון תש"כ-תשכ"א (ושוב: בירושלים תשל"א), שהחלה את התהיליך, ואת ממשיכותיה - מי ברככים בודדים וכי במהדורות כוללות - מהדורות בבלרובייצ'ץ', הרב פרדס, מכון מהרא"ל ומכוון עוז והדר. מבחינות רבות עולה על כלנה מהדורתו של הרב יהושע הרטמן שיצאה לאור ע"י מכון ירושלים.² מהדורה זו ניכרת קודם כל בהיקפה העצום. היא כוללת ברככים רבים ועבי כרטס; לכל אחד מחיבורי מהרא"ל מוקדם מבוא רחב, כל עמוד מכיל שרשות ספרותיות מדברי מהרא"ל, מדור שיניימי וחילופי נסחאות, ומולת הכותרת - הערות שלילים ארוכות ובהן ציטוטים רבות לדברי מהרא"ל העשירים במקומות זה ובמקומות אחר. הערות כוללות גם הפניות וציטונים לחיבורים שנשאו וננתנו בדברי, בפרט לחיבורי רבイ יצחק הוטנר צ"ל בעל פחד יצחק³. בנוסף, הושקع מאמץ רב במפתחות רחבים ומפורטים ולדברי מהרא"ל עצמו ולתוכן שבהערותו לכל אחד מהביברי מהרא"ל שיצאו לאור במהדורה זו. לפעמים מדובר בכרך שלם של מפתח לחיבור אחד של מהרא"ל: למשעה, במהדורה זו, כל חיבור נראה כ'פרוייקט' בפני עצמו, עד כי קשה להאמין שיצירה מונומנטלית כזו יצאה מתחת ידי של אדם אחד. אין ספק, שפעלו תורם תרומה גדולה מואוד להוגי מאוד תורה מהרא"ל. מהדורה זו השיבה את ספרי המהרא"ל למקום הרاءו להם, אך נדמה כי היא פונה בעיקר לمعיין

¹ על תופעה זו רואו: הרב משה צבי נריה, בשדה הראייה, כפר הרואה תשנ"א, עמ' 181-215; יהונתן גארב, "על מקובל פראג והשפעתם לדורות", כתוב העת 'קבלה' 14 (תשס"ג), עמ' 375-380.

² ירושלים תשמ"ט-תש"ע.

³ על הקשר המיעוד של הרב יצחק הוטנר אל מהרא"ל ומשנתו, רואו בדברי בתו הרבנית ברוריה דיוויד, בפרק "זכרון" בתק"ס ספר הזיכרון למן בעל ה"פחד יצחק" צ"ל בעריכת הרב יוסף בוקסובייס, ירושלים תשמ"ד, עמ' מ"ד, סאנס, ע. [אין ספק שהשפעת הראייה קויק על האברך ר' יצחק הוטנר ששהה רבות במחיצתו ניכרה גם בנקודת זמן זו; ואcum"ל. י"ק].

ה'מקצועי', ה Zukok לעיוון נוסף ולהבהרה של קטע מוקשה; הלומד מן השורה מעדי' מהדורה 'רזה' ועממית, על פניו כרכים רבים העולים ממנו רב⁴. בחודשים האחרונים נוספה למזרף ספרי המהרא"ל המתudson מהדורה חדשה, ששמה יקננה - מהדורת ערךאוייטש (ברקוביץ). מהדורה מודפסת ומופצת על ידי הוצאה פלדיים הוותיקה, המשיכה כאן את הפירושים החשובים של החדש מזרף ספרי המחברה (אחרי 'הمسפיק לעובדי השם' לר"א בן הרמב"ם, ספר העיקרים, כמה מספריו הרמה"ל ועוד). מהדורה זו יצאה לאור כ'סט' שלם של כתבי מהר"ל, וכוללת אחד עשר כרכים עביס⁵. היא דומה בכמה היבטים ל מהדורות לוידון, הן בשם הסדרה - 'ספרי המהרא"ל', והן בעימוד הדורטורי. נדמה שתקנות המולדים הנכבדים היא כי בדומה ל מהדורה הנ"ל, גם מהדורות תהפוֹך ל מהדורות יסוד נפוצה. בהקדמה מוסבר החידוש שבמהדורה זו באופן הבא (ח"א 'בפתח השער' עמ' 2):

והן אמת כי זכינו בשנים האחרונות להופעת כמה מספרי רביינו ב מהדורות חדשות... אשר夷טרו את שליליהם בהרבה הערות והארות, ואין עריך לגודל חשיבותם... מהדורותינו הנוכחות אשר דוווקא בהעדר כל התוספות על הדף, התוספים חלק נכבד מן הגליון, היא הנותנת לה את ייחודيتها כ מהדורות חדשה ומפורשת מחד, והשויה לכל אחד ואחד מאידך.

ביקורת מרוזזת נוספת בספר המפתח' שנוסף ל מהדורות (במבוא עמ' ד):
זכינו רק את הספרים אותן מביא המהרא"ל, ולא הוסיף עליהם מובאות מקורות אחרים לבניינו, יען כי 'ספר המפתח' זה הוא לספרי המהרא"ל והמובא בהם ולא בספרים אחרים.

נראה שהביקורת מכונת בעיקר נגד מהדורות מכון ירושלים על רכינה המרובים, הערות השלילים הענפות והמסתעפות, וספריו המפתחות העמוסים לעיפיה. מהדורות ברקוביץ פונה דוווקא לציבור הלומדים הרחב, מגישה לו מהדורות מלאה עם שכליים רבים, כגון עימוד מחודש, כתורות לנושאי הפרק, תיקונים, מראוי מקומות למקורות ושיפור הנוסח עפ"י הדפוסים הישנים, כל זאת תוך הגבלת היקף המדורות, כך שרכישתה לא תחייב הוספה עמודות ספרים חדש לארון הספרים. גם הבחירה למפתח את ספרי המהרא"ל כולם במפתח אחד נראה נכונה, ומאפשרת לומד להגיע בעצמו למקבילות, ולמצוא כל נושא בספרי המהרא"ל בתוך רשימה אחת. יש לציין גם כי ב מהדורות זו הודפסו ספרי גור אריה' שהם פירושי המהרא"ל לרשי' על התורה יחד עם חומש ופירוש רשי', הספר אותו יכול ליטול עימיו כל לומד

4. כאן המקום לציין לשבח את המאגרים הדיגיטליים - 'היברובוקס' ו'אוצר החכמה' שהוסיפו כרכים אלה למאגרים, ואת 'מכון ירושלים' שאישר זאת.

5. א: גבורות השם וביאורי הגודה של פשת; ב: נתיבות עולם; ג: תפארת ישראל ובאר הנולה; ד: אור חדש, נר מצוה, ונצח ישראל; ה: דרך החיים ודרשות; ו: גור אריה; יא: ספר המפתח.

לקראת התורה בבית הכנסת. השיפורים הרבים וההכרעות העקרוניות שקיבלו המולדים תואמים את המגמה 'העממית' שצינה, ומסתבר שחפץ ה' בידם יצלה, ומהדורה זו עלתה על שולchnות הלומדים ועל 'הסטנדרטים' בהיכלי הישיבות. אשר על כן, מון הרاوي להעיר על כמה ליקויים בmahdora זו, חלקם 'פכים קטנים', וחלקם 'תמיות גדולות'.

ראשית, בוגר פרסומים מהדורות ברקוביץ אינה כוללת את כל כתבי המהרא"ל בפילוסופיה ובמחשבת, כי נעדרים כמעט כליל פירושיו לאגדות הש"ס. אלה יצאו לראשונה מתוך כתבי היד בmahdora כשר ובmahdora לנדוון בשנת תש"ך, וככל הנראה לא הודפסו באף mahdora מאז מלחמת צוויות יוצרים. הקפדותם של עורכי mahdora ברקוביץ על זכויות אלה לכשעצמה רואה לשבה⁶, אך חבל שהקונה התמים אינם יודע כי mahdora זו אינה כוללת את כל הקויים בmahdora אחרות ויישנות יותר.

ובענין הצורה החיצונית: דוקא בשל המגמה ליצור mahdora נוחה, מתמיהה הבחירה להדפיס כרכים עבים, הנוחים פחות לשימוש. בחירה זו הגיונית ביחס לספרים ארוכים שחולקו בmahdora לנדוון לשניים (דוגמת 'תיבות עלום'), או בספרים הקשורים זה לזה קשור בלבד ינתק⁷, אך אינה מובנת ביחס לספרים אחרים. יש ללמוד זכות על המוציאים לאור, שגム كانوا אולי עמדת הלומד לנגד עיניהם, ובחירה זו נבעה מן הרצון להוזיל עלויות. מסיבה זו נובע, אולי, גם הצמצום המופלג בדפים, עד כדי התעלמות מן הנוהג המקובל להתחילה פרק בעמוד חדש; פרק עשוי להתחילה בmahdora ברקוביץ באמצעות אמצע, ושל העימוד הדורטורי – באמצעות אחת העמודות. לא מצאתם גם פשר לסדר הספרים ב'סיט', שאינו עוקב אחר תוכניתו הספרותית המפורשת של mahra⁸, השונה מסדר הדפסת הספרים בחיוו, ובוודאי מסדר כתיבתם⁹. אני מבין גם החלטתם להדפיס את 'דרך החיים', פירוש המהרא"ל למסכת אבות, ללא לשון המשניות. וכך הבנו שואל: מדוע? מה נשנה 'גור אריה' בו תוקן החיסרון שהיה קיים בחלק מן mahdorot הקודומות, לעומת 'דרך החיים' שנגער חלקו¹⁰? ובמיוחד, אני רואה הסבר מניין את הדעת להיעדרו של תוכן עניינים בכל הכרכים: עורכי mahdora הניחו למי שմבקש להגיע לתחילתו של אחד הספרים הכרוכים ייחדיו, לתחילתו של פרק, או אפילו ל'נתיב' ספציפי

6. לצערנו, הנהגה מעין זו אינה מובנת מآلיה בעולם ספרי הקודש המסתורי.
 7. דוגמת 'גבורות השם' ו'הגדה של פסח' – וראו ע"כ להלן, ואפיו 'תפארת ישראל ו'בא רגולה', העוסקים זה בתורה שבכתב זהה בתורה שבבעל-פה.
 8. ראו בחיבורו גבורות השם, בסוף ההקדמה השלישית.
 9. השני עד היום בחלוקת בין החוקרים. ראו על כך למשל בתוך: נ' ווינשטיין, התיאולוגיה של המהרא"ל מפראג, עובdot דוקטור, אוניב' בר-אילן, רמת-גן תשנ"ה, ח"א עמ' 29-28; ח"ב עמ' .217
 10. דרך החיים נדפס עם לשון המשנה, לעיתים בתוספת פירושים נוספים, כבר בmahdora לנדוון, ומماז בmahdorot הרב פרדס (תש"ס) והרב הרטמן (תשס"ז-תש"ע).

מ'נתיבות עולם', לדפדף בין בתורי הערך העבה של פפניו עד אשר ימצא את מבוקשו¹¹: תמייהה נוספת מעוררת הכללה של פירוש ההגדה של פסח עם 'דברי נגידים' ו'לשון לימודים'. חיבור זה יצא בספר נפרד ע"י הרב יהודה רוזנברג ורשות מס'ב) שהתמחה בחיבור ספרים ש'יויחסו' למחר"ל, לבני משפחתו, או אודותם¹². חיבורו ליקט ברובו מ'గבורות השם' של מהר"ל מהר"ל, לבני משפחתו, אך כולל גם כמה תוספות שאינו מתאימות כלל למשנת מהר"ל. במהדורות לנדו הופסה ההגדה כאחד מחיבורי מהר"ל, תוך קבלת עדותו של רוזנברג שהספר חובר ע"י חתן המהר"ל החדש, מהר"י כ"ץ. זורף זה תואר כבר בפרוטרוט¹³, ועל הטוב נזכיר מהדורות מכון המהר"ל שיצאה לאור בשני כרכים, שהגדירה במפורש את חלקו השני של 'గבורות השם' כהגדות המהר"ל, ואמיצה את מסקנות המחבר ביחס לספר שפירנס רוזנברג¹⁴. אולם במהדורות ברקוביץ' צורף חיבורו של הרב רוזנברג בסוף הערך הראשוני הכלול את 'גבורות השם', והוגדר בכותרת העוממה הבאה:

דברי נגידים ולשון לימודים הכלולים בדברים נפלאים ועתיקים... מכבשונו של
עולם נלקטו נפוצים השיכיים להגדה של פסח, מתוך רביינו מלוקטים.

OUCH - בנגדם למהדורות לנדו כותרת זו מעילימה את שםו של הרב רוזנברג ואת הייחס לר"י כ"ץ, אך מיידך רמזות שהחיבור מלוקט מדברי מהר"ל. רק במבוא הביאוגרפי והביבליוגרפי 'המהר"ל מפראג וחיבוריו' שהובא בראש המהדורה, מפורש כי מדובר בזיווף¹⁵. ראוי היה שעורכי מהדורות חדשה זו יקפידו על יתר דיוקן. לא מדובר רק בדיוןביבליוגרפי, בעבר נכשלו כמה גוזלים בדבר זה, ופלפלו בדברי רוזנברג כאלו מדובר בחיזוקו של מהר"ל¹⁶.

מחבר המבואה סוקר את מסקנות המחבר על תלדות המהר"ל; מוחד הוא דוחה את השיבושים הרבים שהשתקעו ביחס לקורותיו של המהר"ל מהילת יהסין'

11 המעיין אף אינו יודע ממהו מספרם הכלול של הנתיבים (ל"ג נתיבים) שבורדאי אינו מקרי ול"ב נתבי' 'חכמה', ולפניהם, במקביל לסתירת ה'כתר' – נתיב כללי – נתיב התורה).

12 ראו למשל: מאיר בר-יאלון, "נפלאות ר' יהודה יודיל רוזנברג", עלי ספר יט (תשס"א), עמ' 173-184.

13 הרב אברהם בנדייקט, "הגדת המהר"ל או אגדת מהר"ל", מורה קנט-קס (סיוון תשמ"ה), עמ' קב-קיא.

14 מהר"ל, הגדה של פסח, פנחס גרוּמן (עורך), מהד' מכון מהר"ל, ירושלים תשנ"ד, פתח דבר עמ' ז.

15 ח"א עמ' 18.

16 רואו: הרב מנחים מענדל כשר, כוס חמישית: ביאור הלכה על דבר שיטת המהר"ל מפראג אצ"ל בהגדת פסח שלו שיש לנוו בשתיית כוס חמישית בסדרليل פסח, נייו יורק תש"ז. גם האדמוני מסאטומר הסיק מהיבור מזוייף זה מסקנות המגדירות את התנועה הציונית כמשמעות שקר, רואו ר' יואל משה טיטלבוים, דברי יואל, ירושלים תשנ"ה, ח"ב מכאן עמי' שפו, א; ח"ג, שמות עמי' קיב, ב; ח"ד, משפטים קשות, ב; בא עמי' רנוב, ב; ח"ה, צו, עמי' קמיט, ב – קג, א; ח"ח, פנחס עמי' קנג, א).

של צאצא המהר"ל ר' מאיר פערלייש, מעיר על עניינים רבים הקשורים בmahar"ל ובספרייו, ובדרך כלל מצינו מקורות מפורטים לדבריו; אך מאידך לא ברור מדוע חידושים מופיעים כעובדות ברורות, בלי ציון מקור. דוגמא לכך היא הזיקה בין שניים מחיבוריו מהר"ל – 'תתיות עולם' ו'דרך החיים' (ח"א, מבוא, עמ' 7). הקשר ביניהם, המודגש בדף הראשון, הושמט בדפוסים המאוחרים, ושב והופיע רק במהדורתו של הרב פרדס; חביל שלא נאמרו הדברים בשם אמורים. דוגמא נוספת היא ההדגשה ש'באар גולה' חובר בתגובה להתקפות של כמרים ומשומדים נגד התלמוד (שם, עמ' 11); חידוש זה אינו ברור מآلוי, והוא מבוסס על מחקרו של הפרופ' מרדכי ברויאר המנוח¹⁷. היהות והמבוא נכתב על ידי בקי בתורת המהר"ל, שהוא גם ביבליוגרפ מוכשר ונודע בשערם, תמורה מואר השמות אלה; יש מקום לחשד כי הרשומה הראשונה נובעת מרצונו המו"ל שלא להזכיר ב'שם המפורש' לטוב ולטוטב, מהדורות משוכללות קודמות, ואילו הרשומה השנייה נובעת מרצונו להימנע מצינו למקורות 'מדועים'...

הערה נוספת מתייחסת לפרק במבוא, הסוקר את חיבוריו ההלכתיים והتلמודיים של המהר"ל (שם, עמ' 16–12). בנושא זה קיים פער בין המסורות בכתב ובעילפה על חיבוריו הרבים של מהר"ל בכל מקצועות התורה, ובין מה שמצוין בידינו, הכולל שרידים דלים בלבד מעבר לספריו במחשבת ישראל. לדיוון זה תרם מחבר המבוא עצמו רבות בעבר¹⁸, ומן הרואין היה להויסף גם את המידע הרב שהתחדש בנושא זה, כפי שיפורסם בעבודות הדוקטור של הרב גד גבר שיויחה לנושא¹⁹.

card קובלע ברכה לעצמו. הוא כולל שני מפתחות שונים – מפתח ערכיים, ומפתח המקורות בהם דן המהר"ל. למעשה, מדובר במפתח הראשון מסענו לכל כתבי המהר"ל. כאמור, במהדורות הקודמו נערכו מפתחות מעין אלה לכל חיבור בנפרד, ותועלות רבה עשויה לנבוע מכך הכרעה למפתח את כל כתבי של המהר"ל באופן אחד. במפתח ניכרים השקעה וחשיבה מרובים; כיוון, עיקר הביעיות של במפתח נעוצה בכורח לבחור שמות לערכים אשר יבטאו את המשמעות של הפרטisms הכלולים בהם, ואפשרו חיפוש יידיוטי. כדי להתמודד עם בעיה זו, הוקדו למפתח הערכים שתי רשיומות: 'מפתח המפתח', הכוללת את רשימת הערכים והתהערכם לפי סדרם במפתח, ורשימה נוספת 'פתח מפתח', שהיא מפתח לערכים לפי כיוונים לשוניים אחרים. אמן לא הצלחת להבין לפני מה סודרו הפרייטים

¹⁷ מרדכי ברויאר, "ויכחו של מהר"ל מפרקג עם הנוצרים: מבט חדש על ספר באר הגולה", תרבית נה (תשמ"א), עמ' 260–253; נdfs שוב בתוך: הנ"ל, אסיף: מפרי העט והעת, ירושלים תשנ"י, עמ' 137–129 (אמנם למיטב ידיעתי, נכתבת עתה במחקרה לתלמידו של אוניי בר-איילן בעבודת מחקר השוללת חידוש זה).

¹⁸ יצחק יודלב יצחק, תשובה מהר"ל, בתוך: ספר הזכרון לר' בצלאל זילטי, ירושלים תשמ"א, עמ' רס"ד–רצ"ו, שוב בתוך: אסיף נאניס החדש, ירושלים תש"ע.

¹⁹ גד גבר, לדרך ההלכתית ופרשנותו התלמודית של המהר"ל מפרקג, עבותה דוקטור, רמת-גן תשס"ה.

שבכל מדור; הסדר אין אלפביתי, ואף אין מותאים לסדר כלשהו של כתבי המהר"ל אליהם מפנה כל פריט. גם ספר הערכים הכללי, בו מותזרים המ"לים, אין ברוחה: בהקדמתה הסדרה אנו מתבשרים על 3,700 ערכים, ואילו בהקדמת ספר המפתח עצמו מדויח על 3,500 בלבד. האם הוחלט לוטר על 200 ערכים? האם מדובר בצורת ספרור שונה? ואולי סתם חוסר תיאום בין עורכי הכריכים השונים?

עורכי מהדורות ברקוביץ' משתמשים בהגחת הספרים ע"י השוואתם למהדורות הראשונות. וזוק: לדפוסים הראשונים - ולא כתבי היד המקוריים לפניינו לחיבורי מהר"ל. חלק מהמו"לים הקודמים בהרו לעשות מלאכה חשובה זו של תיקון הנוסח כדברי, ומצער מאוד הויתור מהhir במהדורות ברקוביץ' על עובודה בסיסית זו. יתכן שיש הגיון בהחלטה שלא להלאות את הקורא במערכת חילופי נסחאות מוכבתה ועמוסה, אך ניתן היה בקלות להקדמים מבוא ולהסביר את מהות הנוסח ודרך העבודה. אין סיבה שכיוום לא תתבסס מהדורות המתימרת להיות מתוקנת על נוסח מתוקן ומדויק.

גם האמירה הכללית לפיה הושווה הנוסח למהדורות הראשונות, אינה מבירהה במדויק לאלו מהדורות היא מכוננת. ביקורת על אייות העבודה החלקית זוקפת עיוו רב; כאן בחנתי רק שני מקרים מפורטים, בהם השתרש טעות במהדורות הקודמות: האחד, ביחס לשער הארץ לספר 'נתיבות עולם'. שער זה מציע לפניו בדף הראשו²⁰, אך הושמט בדףים הבאים²¹. הכיתוב בשער, ובו הידיעה החשובה בספר 'נתיבות' הוא למעשה מעשה חלק שני של 'דרך החיים', הוחזר למקומו רק במהדורתו של הרב פרדס²², ובמהדורה שלפניו הושמט שוב²³. מקרה שיבוש נוסף אותו בדקתי הוא השמטת הדיוו ההלכתי בנושא מיט אחוריים וחיבומים בזמן זה, המופיע בדף הראשו בסוף פרק י"ח מ'נתיב העבודה'. בדףים הבאים דיוו זה נעלם, ואף הוא הושב למקומו במהדורות הרב פרדס²⁴. אולם, בעוד בדף ראשון מדובר בחלק מפרק יז, במהדורות הרב פרדס (בה נחלק פרק טו המקורי לשני חלקים) זהו חלק מפרק יט. במהדורות ברקוביץ' הובאו הפסיקות הללו²⁵, אך משום מה הן הפכו לפרק חדש שנוסף לנתייב וסופרר כפרק ב.

נדמה שדוגמאות אלה מספיקות כדי להבהיר את הצורך בעובודה יסודית יותר לכתבי מהר"ל. תקוותי שיימצא מי שיטול על שמו משא זה, וייצור מהדורות שימושית מחד, ומדויקת יותר מאידך.

20 פראג שנ"ה-שנ"ז.

21 נאוויידואהר תקס'ט; יוזעפאף תקצ"ג; שטעתטין תרכ"ז; זיטומיר תרכ"ז; ורשה תרל"ג.
תרמ"ה; לונדון תשכ"א.

22 מהר"ל, נתיבות עולם, הרב חיים פרדס (עורך), תל אביב תשמ"ב, ח"א, הקדמה, עמ' 10-11,
ובגוף המהדורות.

23 הקשר בין 'נתיבות עולם' ו'דרך החיים' מצוי בכלליות במובא לסדרה, ח"א, מבוא עמ' 7.
שם, ח"א, מבוא, עמ' 10, ובאותרו בעמ' קעו-קעט.

24 ח"ב, עמ' קעו-קעט.